

DEL CAMP DE SANT CEBRIÀ A LA LÍNIA MAGINOT

Amat-Piniella: Jo vaig passar a França l'any 39, quan es va acabar la guerra aquí. Era l'estiu. I el 14 de juliol vaig arribar a França. Me'n recordo del 14 de juliol perquè és una data tan assenyalada, no? Per als francesos. I des de França... ai, des dels camps aquests, doncs, és clar, estàvem allà en unes condicions bastant dolentes, s'acostava l'hivern, no teníem roba, teníem fred. A més, aquests camps de França eren com caixes d'ous, és a dir que a les barraques, als barracons, hi passava el vent i la sorra pertot arreu, no podies dormir, eh? Estaves dormint, per exemple tapat amb la manta a terra, sobre la sorra, i l'endemà quan es feia de dia estaves cobert de sorra pertot arreu. I és clar, en aquestes condicions no es pot viure gaire temps. És clar, *allavorens* els francesos es van aprofitar una mica d'aquestes condicions, diguem-ne, infrahumanes, eh?, per poder captar gent per a les companyies aquestes de treballadors. I és clar, tot plegat, la gana et feia anar a enrolar-te en companyies de treballadors.

...

I allavores, en el camp, el camp aquest de Saint-Cyprien, doncs ens van enrolar en companyies de treballadors. Aquestes companyies... Era per anar a fortificar la línia Maginot, per anar a completar la línia Maginot en una zona, en la zona que hi havia, diguéssim, de frontissa, eh? La línia Maginot entre la part d'Alemanya, pròpiament, i la part de Bèlgica.

Montserrat Roig.: Ah, eren allà dalt.

A-P.: Sí. A la Lorena. Ens va anar a tocar anar allà a la Lorena, a fer de...

M.R.: Diu que li deien la línia inútil, els espanyols ?

A-P.: Sí, em penso que això ho deien, però *bueno*, això és una frase que segurament s'ha fet potser després, eh? Però jo no recordo que llavors ho hagués dit ningú. Que era inútil ho sabia tothom, però no calia dir-ho perquè ja ho sabíem. [*Riu*]